

Papp Ferenc Barlangkutató Egyesület

közhasznú szervezet

(2200 Monor, Deák Ferenc u. 30.)

2019. évi szóbeli beszámoló

Gordos Erik

A Papp Ferenc Barlangkutató Egyesület elnöke

Tevékenységünk

Barlangi és felszíni túrázás, természetjárás

Célunk a természet- és barlangjárás sport célú művelése, valamint a tagok fizikai állóképességének fenntartása, fejlesztése, rendszeres testedzésének biztosítása gyakori barlangi- és felszíni túrázással. Éppen ezért, egyesületünk rendszeresen szervez tagjai, ismerősök, barátok, lelkes amatőrök és érdeklődők részére jó hangulatú barlangi és felszíni túrákat országhatárainkon belül és kívül egyaránt. A jelentősebb hazai barlangok szinte mindegyikében jártunk már, a környező országok közül pedig Románia, Montenegró, Szlovénia, és Olaszország tartoznak leggyakoribb úti céljaink közé.

Tudományos barlangkutatás

A Papp Ferenc Barlangkutató Egyesület egyik kiemelt célja a barlangok és földtani környezetük megismerése és kutatása, barlangfeltárás, a kutatás feltételeinek megteremtése, az elért eredmények széleskörű elterjesztése hazánkban és külföldön. Egyesületünk tagjainak részvételével rendszeresen szervezünk kutatási célú hétvégeket, hosszabb-rövidebb túrákat, valamint nyári táborokat. Kutatómunkáinkat egyénileg, vagy más hazai és külföldi barlangász egyesületekkel közösen végezzük a hazai és nemzetközi barlangkutatással foglalkozó egyesületekkel, intézményekkel, szervezetekkel kiépített kapcsolatok további erősítése, illetve a hazai egységes barlangkutatás támogatása és az abban való aktív részvétel jegyében.

Természetvédelem, karsztobjektumok védelme

A barlangok kutatása mellett fontosnak tartjuk a barlangok és karsztobjektumok védelmét. Barlangi túravezetés, kutatómunka során, minden esetben szem előtt tartjuk a barlangok hosszú távú fenntarthatóságát. Természetvédelmi programokat szervezünk és rendszeresen részt veszünk olyan akciókon, amelyeken a karsztobjektumok külső szennyeződésektől való megtisztítása történik.

Oktatás, természeti nevelés

Egyesületünk egyik célja a barlangászat népszerűsítése, megismertetése szélesebb körben, mivel tapasztalataink szerint a magyar társadalom nagy része keveset tud hazai barlangjainkról és az azokban megtalálható természeti kincseinkről. Fontosnak tartjuk a lakosság, és főként a fiatalok nevelését, oktatását, képességfejlesztését és ismeretterjesztését természetvédelem illetve barlangvédelem terén. Célunk a társadalom szélesebb körére kiterjedő természeti nevelése, továbbá az egészséges életmód népszerűsítése. Egyesületünk tanfolyamokat és egyéb rendezvényeket szervez a természet és a barlangok megismerésének, védelmének széleskörű elterjesztése céljából és figyelmet fordít az ifjúság és utánpótlás nevelésére, táborok, túrák szervezésével is.

Közösségi élmény

A közös barlangi és felszíni túrázás során együtt megtett kilométerek, a kutató és feltáró tevékenység során átélt izgalmas és örömteli pillanatok teremtik meg számunkra a csapat- és közösségi működés élményét. Az egyesületi helyiségünk továbbá kiváló helyszínül szolgál arra, hogy a barlangjárással, barlangkutatással, természetvédelemmel összefüggő elméleti ismereteket összejövetelek, előadások, fotóvetítések, élménybeszámolók alkalmával megosszuk egymással és minden kedves érdeklődő Vendégünkkel.

2019. évi programjaink

Heti rendszerességű gyakorló és oktató túrák budapesti barlangokban

Esemény:	barlangtúra
Helyszín, időpont:	budapesti barlangok, hétköznapi, hétvégén
Esemény jellege:	sport, ismeretterjesztés
Az esemény célja:	készségfejlesztés, gyakorlás, tanulás
Résztvevő PFBKE tagok:	valamennyi tag
Résztvevő külsős személyek:	barátok, családtagok, érdeklődők

2019-ban is folytattuk a rendszeres túrákat a budapesti barlangokban (Mátyás- és Ferenc-hegyi-barlang). Ezek a heti rendszerességű edzőtúrák biztosítják tagjaink számára a megfelelő állóképesség fenntartását. Jellemző az összetételre, hogy 2-3 külsős érdeklődő mindig csatlakozik hozzánk. Céljaink a természetvédelem és az egészséges életmód népszerűsítése, ill. az újabb tagok toborzása. A nálunk megforduló jelenlegi diákok reményeink szerint a későbbiekben körültekintőbb döntések meghozatalára lesznek képesek a környezetünkért. Általában 2 havonta hétvégén tartjuk meg az ún. gyerekes túrát, melyre a napjainkra szülővé vált tagjaink hozzák el a gyermekeiket.

Ezen túrák során számos érdeklődőt láttunk vendégül, akiknek megmutattuk a barlangok és barlangkutató, barlangjárás szépségét. A túrák során a vendégeknek oktattuk a barlangjárás, barlangi mozgás szabályait és módszereit. Minden alkalommal sort kerítettünk arra, hogy - előképzettség és életkor függvényében - oktassuk őket a geológia, barlang kialakulás, természetvédelem-barlangvédelem kérdéseire. Sok esetben olyan céllal mentünk a túrákra, és olyan kísérleteket végeztünk (fotózás, térképezés) melyek során felmerültek további kérdések. Ilyenkor ezek részletes megbeszélésére és magyarázatára is időt fordítottunk. Szempont volt, hogy ne csak fizikai edzés, hanem elméleti oktatás is része legyen a barlangtúráknak.

Barlangi térképezés fejlesztése

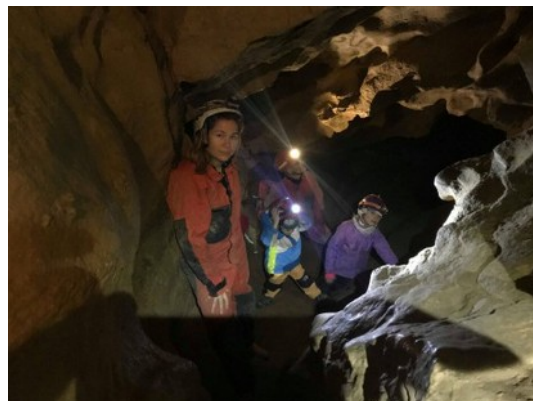
Esemény:	barlangtérképezés, technikai fejlesztés
Helyszín, időpont:	az Egyesület által kutatott vagy járt barlangok, alkal- milag
Esemény jellege:	tudományos munka
Az esemény célja:	kutatás-fejlesztés
Résztvevő PFBKE tagok:	térképezés iránt érdeklődők, segítők
Résztvevő külsős személyek:	barlangkutatók

Ebben az évben is folytattuk a barlangtérképezési fejlesztéseket, az ún. 3D-s fotótérképezések jelenleg úttörőnek számítanak Magyarországon. A barlangok térképezésének még nagyon sok lehetősége nyitott kérdés. A technika és főleg a matematikai-számítástechnikai algoritmusok fejlődésével olyan lehetőségek tárulnak fel, amelyek barlangi használata teljesen új irányt adhat a térképezésnek. Ilyen a fotók segítségével létrehozott térbeli modellek megalkotása. Az év folyamán kifejlesztettünk és teszteltünk az ezt megvalósító eszközöket és eljárásokat.

Gyerekes túra a Mátyás-hegyi-barlangban - 2019. 01. 06.

Esemény:	Gyerekes túra a Mátyás-hegyi-barlangban
Helyszín, időpont:	Mátyás-hegyi-barlang, 2019. 01. 06.
Esemény jellege:	sport, ismeretterjesztés
Az esemény célja:	csoporttagok és ismerősök kisgyermekkeit megismertetni a barlangok világával
Résztvevő PFBKE tagok:	Kovács András, Dárdai Balázs, Gergely Farnos Lilla, Farkas Géza
Résztvevő külsős személyek:	Farkas Enikő, Nagy Imre, Pajter Zoltán, Eső Dóra, Benedek István, Csontos Réka, Rudi Zoltán + 15 gyerek

A túra során bejártuk a Mátyás-hegyi-barlang Nagy-terem – Toldy-ág – Színház – Könyvtár – Tölcsér – Keleti-omladékos-folyosó – Mozi – Sőhajok-hídja – Gilisza – Névtelen-folyosó – Ferde-terem útvonalát.

Bükk-i hétvége - 2019. 01. 19-20.

Esemény:	Évnyitó bükk-i hétvége
Helyszín, időpont:	Bányász- és Fekete-barlang, 2019. 01. 19-20.
Esemény jellege:	sport, oktatás
Az esemény célja:	technikai 2-es tanfolyamra előkészítő, alapfokú vizsgára felkészítés, túravezetői képesítés megünneplése, Bányász-barlang kutatásának a segítése
Résztvevő PFBKE tagok:	Gordos Erik, Matuszka Fanni, Marosvári Etelka és Marosvári Róbert Próbaidős v. támogató tagjaink: Csepreghy Panni, Nagy Alexandra, Vági Domonkos és Nagy Edit 2018-as tanfolyamról: Kalup Csilla, Zudor Gábor és Erős István
Résztvevő külsős személyek:	Nagy Imre, Taknyász, Rántó András Dis és Piri Attila

Hivatalosan első barlangos hétvégém, amit túravezetőként erősítettem.

Sok tekintetben az „egyik első barlangi túra, amin...” kifejezés juthat majd később az eszünkbe erről a hétvégéről... Ahogy írtam nekem az első hivatalos túravezetésem, valakiknek az első beszerelése volt barlangban, valakinek az első köteles barlangja. Nagyon változatos technikai tudású emberek verődtek össze, ami miatt komoly tervezés is volt a csapatok beosztásával. Viszont a korán elkezdett szervezés, felkészítések és az érdeklődő neveket látva már hetekkel előtte borítékolható volt a remek hangulat.

Szállásul a Létrás-tetői házat választottam, ez közel helyezkedik el a két barlanghoz akár gyalog is. Ott vadonatúj ajtó várt és a régi minimális komfort, de nekünk megfelelt.

Mindkét napra kaptunk mindkét barlangba engedélyt, ugyan a Bányászba csak a 120m mélyen található lezárásig. Ám mivel a hétvégén velünk tartott Dis és Piri Attila is, volt párunknak lehetősége lemenni a Bányászban mélyebbre is és segíteni a kutatókat.

Szombat

Fekete-barlang, első csapat, túra oda-vissza: beszerelő Domonkos + Erik, Erős István. Második csapat, túra oda-autós támogatás vissza: Etelka, Robi, Csilla és Edit. Az első csapat beszerelt, a második csapat jóval tovább maradt túrázni a barlangban.

Bányász-barlang. Dis és Piri a végponton dolgoztak. Macsó + Taknyász, Panni, Szandi, Fanni és Gábor segítettek a kb. 30m mélyen lévő első akna alján található cementes és sóderes zákocskákat lejuttatni kb. 200m mélység alatti zónába ill. feltermelni a bontási anyagot a végpont közeléből magasabb szintekre.

Vasárnap

Fekete-barlang: túra oda-vissza: beszerelő Szandi + Macsó, Taknyász, Panni és Gábor

Bányász-barlang 80m mélységig Erik + Erős István, Csilla és Edit (mi visszafelé túráztunk). Végpontra menő csapat: Dis, Piri + Fanni, Domonkos és Etelka ill. velük ismét pár db cementes és sóderes zákocska... Dis szerint végre elindulhat a Törpilla-akna alján található törmelék stabilizálása a jövőben a letermelt anyagoknak köszönhetően.

Tanulságok azért most is adódtak a barlangokban számomra. Sajnos csak a vasárnapi Bányászba induló csapatról készült kép. Köszönöm szépen a részvétel és hogy mindenki a tőle elvárható maximumot hozta! Külön köszönet a természetnek, hogy havas hétvégét adott!

Gordos Erik

Gyerekes túra a Mátyás-hegyi-barlangban - 2019. 02. 03.

Esemény:	Gyerekes túra a Mátyás-hegyi-barlangban
Helyszín, időpont:	Mátyás-hegyi-barlang, 2019. 02. 03.
Esemény jellege:	sport, ismeretterjesztés
Az esemény célja:	csoporttagok és ismerősök kisgyermeküket megismertetni a barlangok világával
Résztvevő PFBKE tagok:	Kovács András, Gergely Farnos Lilla, Zsoldosné Balogh Orsolya
Résztvevő külsős személyek:	Eső Dóra, Benedek István, Zsoldos Márton és Pajter Zoltán + 9 gyerek

A túra során bejártuk a Mátyás-hegyi-barlang Nagy-terem – Színház – Opera – BÉTE-átlépő – Földgömb-terem – Földtani Intézet terme – Elefánt – Egérfogó – Tölcsér – Könyvtár útvonalát.

Alsó-hegy, Almási-zsomboly - 2019. 03. 30-31.

Esemény:	alsó-hegyi hétvége
Helyszín, időpont:	Bódvaszilas, Alsó-hegy, Almási-zsomboly, 2019. 03. 30-31.
Esemény jellege:	sport, oktatás
Az esemény célja:	technikai 2-es tanfolyamra előkészítő, felszíni túrázás
Résztvevő PFBKE tagok:	Gordos Erik, Csepreghy Panni, Nagy Alexandra, Vági Domonkos és Nagy Edit
Résztvevő külsős személyek:	

A három nagy alsó-hegyi zsomboly volt betervezve beszerelést gyakorolni. Viszont a denevérek téli pihenése miatt azokra nem szereztünk engedélyt.

Szállás Szögligeten, a Vass Imre-házban volt. Szombaton felsétáltunk az Almási-zsombolyhoz négyen Domi nélkül, ő a házban maradt pihenni. Szandi szerelte be a majomhidas útvonalat. A zsomboly aljáig nem jutottunk le, nem ezen volt a hangsúly.

Vasárnap felmentünk a Szád várba és a közeli kihalt település, Derenk romjaihoz.

Gordos Erik

Kačna jama - 2019. 04. 18-22.

Esemény:	Kačna jama kutatás
Helyszín, időpont:	Szlovénia, Divača, Kačna jama, 2019.04.18-22.
Esemény jellege:	tudományos munka
Az esemény célja:	a barlang kutatása
Résztvevő PFBKE tagok:	Markó Gábor, Csepreghy Anna, Nagy Alexandra, Vági Domonkos, Izápy Viktor, Tarczi Zsófi, Marosvári Róbert és Marosvári Etelka
Résztvevő külsős személyek:	Kunisch Gyöngyvér és Kunisch Péter

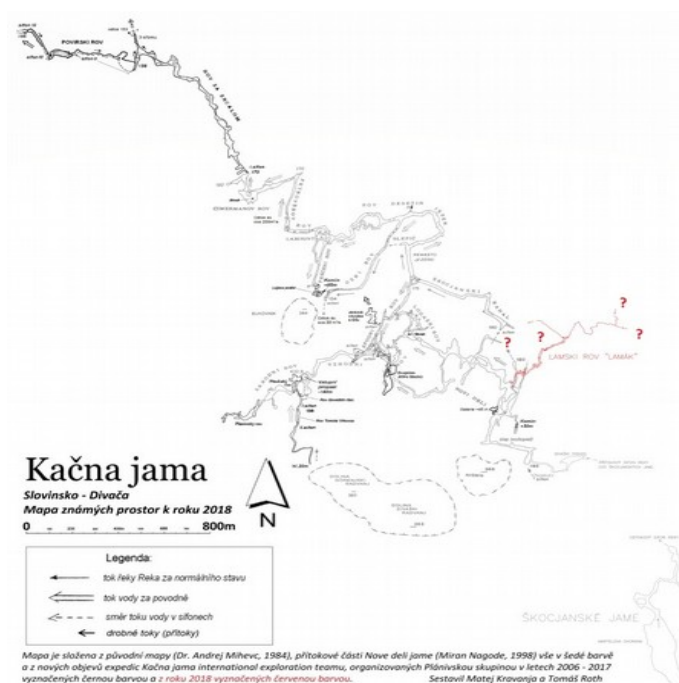
Nagy Alexandra: Kačna-jama - 2019 tavasz

Sok nehézség után, főleg az autó szervizeléséből adódó problémákat követően, egy jó kis csereautóval melyen a karcokat meg a porszemeket számolják, amint visszajuttatjuk, elindultunk hát barlangászni. A szerződésben a túlpakolásból adódó károsodások sokszoros visszafizetése áll, de mi nem aggódtuk, hisz túlpakolásról, koszról, nehéz terepről szó sem lehet egy ilyen hétvégén.

Csütörtök este megérkezés, péntek reggel indulás lefele. A 11 órai találkozót a bivakban nehéz volt tartani, mert a bagek a csörlővel nagyon nehezen akartak lejutni. Négyen le is szaladtunk szólni cseh barátainknak, hogy csak később érünk oda teljes létszámmal. Majd vissza a bejárathoz, hogy fejenként legalább 2, de volt hogy 4 baggel még egyszer megtehessük az utat. Elsőre túl gyorsak voltunk üres kézzel. Miután minden és mindenki megérkezett a bivakba elindultunk az új rész felé. Több tapon átcsónakázva, mi beszerezni és térképezni mentünk Gáborral és Domival a Románágba. Túl messzire nem jutottunk, újabb tó állta utunkat. Elég késő volt, hogy visszamenjünk megkezdeni a bivak életet. Második nap neoprénbe öltözve neki indultunk az új rész felfedezésének. Az új rész elég vizes, sok-sok tapon kell átkelni. Elmondták, hogy erősen ajánlott a neoprén azoknak is, akik nem a szifonhoz mennek úszni, főleg a csónakból való vízbe esés kockázata miatt. A tavakon szépen egyesével átcsónakoztattak mindenkit, azzal a céllal, hogy a lehető legkésőbb legyünk teljesen vizesek. Természetesen akadtak páran, pontosan ketten még hozzá az első tapon, az első másfél méteren, akik a csónakból szépen kifordulva, inkább úszva tették meg az utat. Elég lassan haladtunk, sokan voltunk egy csónakra, volt olyan hely, ahol a kötélről rögtön a vízbe lehet érkezni, de Tomas ott várt mindenkit a kötél alján gumikajakkal. Miután átkeltünk a tavakon, Panni a cseh és szlovén képviselővel a

nemzeti együttműködés jegyében elindultak térképezni, nekem és Dominak pedig az volt a feladatunk, hogy előre menjünk felmérni a terepet, berakni egy-két kötelet. Miután kettőnk közül volt az egyik, aki a túra elején inkább úszott a csónak mellett, mint hogy abban üljön, ezért ránk lett kiosztva a további tavakon átkelő, nyakig az iszapban dúródós, úszkálós feladat. Az új részben járva, érintetlen területen, ahol előttünk tán csak egy-két ember fordult meg, a legnyomasztóbb látvány a rengeteg szemét. Elképesztő volt látni, hogy a víz milyen erővel bír, és hogy mennyire kártékony faj az ember.

Mikor már eléggé fáztunk és a többi helyről is elindult a transzport, elindultunk kifelé. A térképezős csapat maradt még hogy befejezzék a méréseket. Visszafelé már a legtöbb helyen hagytuk a csónakokkal való bénázást, csak haladtunk át mindenben. Elég késő éjszaka volt mire a bivakba értünk, de még nem volt ott mindenki. A kisserelők csak nem jöttek, már aggodalom volt a levegőben, már szerveződött a csapat aki visszamegy. Amikor Zsófi hangja csendült fel. Ő ért először a bivakhoz és kiabált fel, hogy minden rendben van, mindenki megvan. Ezután csavarodtak a kupakok, hiába volt mindenki iszonyú fáradt, még hajnali 5- kor is volt „shake shake shake...”

*Kačna jama ismert részei 2018-ig Dr. Andrej Mihevc 1984
és Miran Nagode 1998 térképei alapján*

Markó Gábor: Felfedezés a Lamák-ágban

Az elmúlt évek egyik legintenzívebb barlangász élményében volt részem a Kačnában most Húsvétkor. A mostani akció közvetlen előzménye az volt, hogy ősszel a csehek belyukadtak egy új járatba. Az első kezdeti bejárások alkalmával is több, mint fél kilométerrel kecsegtetett bennünket. A feltárás folytatására az idei húsvét ígérkezett a legmegfelelőbbnek. Sok vízre, fázásra számíhattunk és a felszaporodott teendőket csak az alvás rovására tudtuk elvégezni, azt is csak úgy-ahogy. És mivel előre számítottunk rá, ezért ez így kicsit kedvezőbb volt, mintha csak váratlanul ér bennünket ez a kihívás. De túl sok információ nem állt rendelkezésre és ez így is sok problémát jelentett a felkészülésben. A viszonylag kevés információ csak pár cseh beszámolóján alapult. Mivel a Kačnában a víz az úr, ezért a dolgok tavaszra nem mindig maradnak úgy, ahogy otthagytuk őket ősszel. De a felfedezésben pont az a szép, hogy olyan helyre tehetjük elsőnek a csizmánk talpát, ahova korábban soha senki, vállalva az ismeretlen világ megannyi kockázatát.

A mostani húsvéti akciónak több célja volt. A legfontosabb az volt, hogy bűvárokat juttassunk el a végponti szifonba, hogy minél több új járatrészt térképezzenek fel a túloldalon, esetleg alternatív bejutási pontokat keressenek a száraz barlangászok számára. Fontos volt még, hogy megpróbáljuk letisztázni azokat a kérdőjeleket, amik esetleg a továbbjutás reményével kecsegtethetnek bennünket. Végül pedig az, hogy fotókat készítsünk ezekről az eddig ismeretlen szakaszokról.

Április 18. csütörtök

A csehek egy nappal korábban érkeztek és az akció elindult. Beszerelték a barlangot és elkezdték a barlangba letermelni a bagek népes sokaságát. Felállították a Peščenadvorana-ban a bivatort, ami a következő pár napban közel 30 cseh-magyar-szlovén barlangász számára biztosította lakrészét a már jól megszokott kényelmével. Mi késő este érkeztünk meg a felszíni táborhelyünkre. Hamar bevackoltuk magunkat a hálósákba, mert az este még éreztette, hogy a tél zordsága még nem is jár olyan messze ezen a vidéken. Igen csípős reggelre ébredtünk. Az este dús dérréteggel vont be a kora tavaszi élénkzöld fűszálakat, ami fájdalmasan ropogott a megkönnyebbülni vágyók szapora reggeli léptei alatt.

Április 19. péntek

Reggel lopva bele-bele túrunk a kajás zsákunkba, szaporára fogjuk a pakolást és már indulunk is a barlang szájához, ahol a Kagyóék már bontják az esti táborukat és felkészülnek. Négy nap leszünk lent, ami fent marad, az hiányozhat, ami lejön, az súly és térfogat. A terv az volt, hogy a magyar csapat korán felkel, összekészül és

lezúz a barlangba és a bivakban találkozunk a cseh kollégákkal, hogy megmutassák az új feltárás bejáratát és az aktuális feladatokat. Legalábbis ez volt a terv. Sajnos, a cuccok leengedése problémákba ütközött. A túlterhelt csörlő nagyon nehezen adta meg magát, de végül győzött a nyers erő. Ez pár órás csúszást eredményezett. Miután leértek a felszereléseink, elkezdődött a bagek elszállítása a bivakhoz. A barlangban már korábban kiépített drótkötél-pályákon rutinszerűen küldtük a felszerelést, de ez így is nagyon sok idő volt. Délutánra megérkeztünk a bivakba és egy gyors rögtönzött ebéd után a magyar csapat egy része elindult a csehekkel, hogy elszállítsa a felszerelést a feltárás bejáratához. Tekintve azt, hogy az időből jócskán kifogytunk, már szó sem lehetett arról, hogy komolyabb munkába fogjunk az új részeken. Így csak a felszerelés elszállítása maradt feladatnak.

Félúton a bejárat és a bivak között (Kunisch Péter képe)

Míg a többiek odaát voltak cuccolni, Domival és Szandival hármásban elindultunk, hogy a Romanija nevű részt feltérképezzük. Ez a járatrész ugyan nem volt teljesen ismeretlen előttünk, de egyedül már csak ez hiányzott a frissített térképekről. Szintén nem tudtuk, hogy mi vár ott majd ránk. Annyit tudtunk, hogy majd egy 30 méteres függőleges aknába kell leereszkedni, aminek a beszereléséhez vittünk kötelet és egy kicsi fúrót is. Ez a helyzet remek lehetőséget teremtett arra, hogy T2-re tapasztalatokat szerezzünk a „beszerelés ismeretlen járatrész” témakörében. Domi 3 nittet remekül el is helyezett, de mivel a fúró nem nagyon vitte a szálkövet (ami milyen már...?), így a beszerelés kicsit „expedícióstra” sikeredett. Mielőtt eltűnt volna az ismeretlen mélységben, egymással helyet cseréltünk és inkább én mentem előre. A teljesen függőleges akna helyett egy ferde lejtő fogadott. Kellemes meglepetés! Kötél nélkül ugyan nem lett volna olyan vidám, de túlzás volt aknának nevezni. Amúgy egy nagyon szép kis takaros terembe érkeztünk, aminek az aljában remek kis patakocska folyt, az oldalában mocskosul vastag iszapréteg, de nekem nagyon tetszett. Hamar

megtaláltuk a térképezés folytatását, ami egy kis oldaljáratba vezetett. A térképezést nem tudtuk folytatni, mert egy kitett mászásban kellett volna tovább menni, aminek az aljában egy kicsiny, de annál barnább tavacska terült el. Nem tehattünk mást, visszafordultunk.

Ez a hely amúgy rejtett veszélyt korábbi leírások szerint. Ugyanis az a hír járta, hogy a Divača szennyvize ide ömlik bele a barlangba és úszkáló szarokra és egyéb furcsa dolgokra kellett felkészülni. De pár éve megcsinálták a csatornahálózatot, aminek áldásos hatásaként már-már tiszta vízben lehetett gázolni, amiben rákok tanyáztak (élők!), úgyhogy annyira nem lehetett rossz a víz minősége.

Április 20. szombat

Szintén hosszú napnak néztünk elébe, aminek ébresztőjét nehéz volt szundira visszanyomni. Eredetileg az lett volna a napi feladat, hogy az előző napból kimaradt feladatokat teljesítsük. Mivel konkrétan kimaradt a feladatok nagy része, ezért fontos volt ezt a napot megnyomni.

Együtt elmentünk az új rész bejáratáig, átvettük a neoprént és megkezdődött a vizes kalandtúra. Elég nehézkesen haladtunk. Sokan voltunk és sok tapon, vizes részen kellett keresztül vergődni. Szinte már ebben ki lehetett fáradni. Utólag belegondolva, azok jártak a legjobban, akik egyből megmártóztak az első tóban és már nem kellett a szárazon maradásukon aggódniuk. Persze ezt akkor még másként gondoltuk... A sokadik tó után a csapat szétbomlott és mindenki ment a dolgára. Kagyóék nekiálltak fotózni.

(Kunisch Péter képe)

Böbbenettel és Robival mielőtt elmentünk volna térképezni felfedeztünk több, sehova nem vezető járatrészt. Igazából elég vagány volt olyan helyre bemenni, ahova más még nem kúszott be. A bejárt jelentéktelen 60-80 méternek már tobzódva örültünk volna egy VillaNegrában, de itt ez csak kézlegyintést sem érdemelt. A térképezés az új rész patakos járatában zajlott. Alapvetően egyemberes volt a munka, így a társaim agyagból rögtönöztek egy malomtáblát és alaposan kijátszották magukat. Én közben elértem az első szifont, amit ugyan tényleg meg lehet kerülni, de csak olyan áron, hogy nyakig vizes lesz tőle az ember. Nem is kellett, mert jött visszafele az első cseh bűvárcsapat és elkezdték a cuccolást, vissza a bivakig. Bivakban elindult a bivakélet, de ez nem lehetett felhőtlen, mert Panni, Tomas és Aljoša nem érkeztek vissza, még órák múltán sem az előre megbeszélt időhöz képest. Szerencsére csak az idegeimet tették próbára, mert már nagyon benne volt a levegőben, hogy visszamenjek értük. De szerencsére nem kellett, mert végül megérkeztek. Végre elkezdődhetett a „shake your budy”...!

Április 21. vasárnap

A nap célja az volt, hogy kivigyünk mindent, amit lehoztunk. Pontosabban egy kicsivel többet is, mert még a szemétre is volt gondunk. Igazából flottul ment minden. Pakolgattuk a bageket, mint ahogy a hangyák pakolgatják a hangyatojásaikat. Estére már a tábortűznél ülhetett mindenki.

(Bogdy Kladnik képe)

Április 22. Hétfő

Reggel összeszedtük magunkat, úgy ahogy sikerült. Korai indulásunk oka az volt, hogy Bogdy meghívott mindenkit az otthonába egy Húsvéti ebédre. Árpagyöngy kása volt sonkakockákkal, majd utána sütemény és igazi kávé... Leszámítva azt, hogy

egyik fogás sem tartalmazott minimális mennyiségű homokot sem, kiválóra minősítettük az ellátást. Ez az ebéd a cseh barátokkal nagyon jó hangulatú, már-már ünnepélyes lezárása volt ennek az amúgy is elég intenzív akciónak.

Csehek és magyarok Bogdynál (Bogdy Kladnik képe)

Canin felszíni túra - 2019. 06. 06-10.

Esemény:	Felszíni túra
Helyszín, időpont:	Olaszország, Sella Nevea, Canin-fensík, 2019. 06. 06-10.
Esemény jellege:	sport, oktatás
Az esemény célja:	ismerkedés hóval borított területeken való közlekedéssel
Résztvevő PFBKE tagok:	Gordos Erik és Csepreghy Anna
Résztvevő külsős személyek:	

Rég dédelgetett álmom volt egy barlangászat nélküli hétvége eltöltése a Canin olaszországi oldalán. Júliusban még nem működik a sífelvonó. Hó van a fennsíkon, ezért a barlangok még nehezen megközelíthetőek és árvízveszélyesek lehetnek, szóval alig tartózkodik fent valaki, még barlangászok sem...

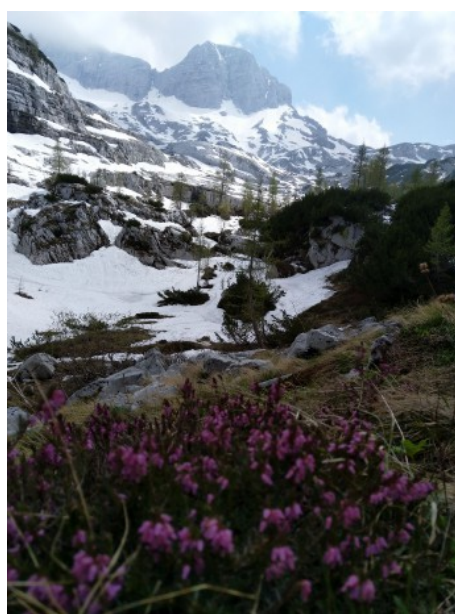

A Predil-tó környékén töltöttük a fennsík előtt és után az estét. Kisebb parkolóba a Sella Nevea-i oldalon lehet lehajtani, elkülönülő sátrazó helyek találhatók a fák kö-

zött, rövidebb sétával lehet elérni a tó jéghideg vizét a kavicschordalékon keresztül. Elvileg június és augusztusban, "szezónban" fizetős a kempingezés.

Péntek

Cél: Sella Neveából feljutni a Davanzo-Picciola-Vianello (DPV) barlangász bivakházig volt. Sella Neveából a 645/a számú turistaösvényen indultunk a Goriuda-házhoz. Eredetileg a 659-es túraösvényen akartunk felmenni, de nem találtuk meg azt. Az ösvény a fennsík északi oldalán vezet enyhe emelkedéssel, helyenként kapaszkodókkal és létrákkal segítve a közlekedést fák között. Egy-egy nagy baggel a hátunkon épp elég fárasztó volt az út. A Goriuda-ház keleti oldalán az egyik ajtó nyitva, két szinten lehet menedéket találni benne kisebb helyiségekben. A háztól vezet egy víztömlő a hegyen felfelé egy vízelő helyig. A felfelé vezető ösvényen könnyebb elérni ezt a sziklafalon csordogáló vizet, de nehéz megtalálni a megfelelő letérő helyet hozzá. Egyébként a 659-es túraösvény ház felőli végét megtaláltuk, lent kezdetben nem ugye... + Azt figyeltük meg, hogy a lentről felfelé mutató táblákon levő becsült túra-idők alá vannak becsülve, fordított irányban viszont reálisak.

A Goriuda-háztól kezdve felfelé végre elértük a hóhatárt. Fantasztikus volt látni a Col delle Erbe nyugati oldalán levő ideiglenes kisebb vízesést (ami a tömbön olvadó hónak köszönhetően alakult ki). A feljutás a Col delle Erbe-re tartogatott némi izgalmat, itt kicsit kitettebb a terep még hó nélkül is, nemhogy légréses hófoltokat elkerülgetve. Terv az volt, hogy ha veszélyesnek ítéljük a terepet vagy időben megcsúszunk akkor a Goriuda-házba vonulunk vissza. Szerencsére az idő szép volt, a látvány csodás és késő délután el is értük a DPV-t. Utána azonnal köd lett körülöttünk és síri csend.

Szombat

Hihetetlen kilátás reggel. A csendet néha egy-két madár zuhanó repülése töri csak meg vagy a mormoták vészfüttyentése. Aznap terv elindulni a Monte Sart felé és eljutni ameddig lehet. Sok tapasztalatot szereztünk a hétvégén arról, hogy ilyen kora nyári olvadó -de jelentős mennyiségű- hóban hogyan lehet közlekedni a karrokon és hófoltokon. Érintettük a Boegan-katlant, a Marusich-házat és végül aznap a Grubia tetejéről fordultunk vissza a DPV-hez.

Vasárnap

A terv aznapra lejutni a helyről volt. A Boegan-katlantól a Bila Peč alatti hágóig meglepetésünkre kényelmes, hosszan elnyúló hóemelkedővel találkoztunk. Emiatt a szakasz miatt kicsit aggódtam előtte. A Gilberthez már kényelmetlenebb volt a lejutás az ál hófoltok miatt. A Gilbertitől pedig a Povizig tartó túraút pedig váratlan nehézség lett. Előzően azt feltételeztem, hogy ez az út azért ki lesz járva már júliusra Ehhez képest itt-ott lehetett felfedezni merre mehet az út, mert a festés még sok helyen hó alatt volt. Nem mindegy, hogy a hólejtőn merre megyünk, milyen lyuk felett, mekkora kerülőkkel. Amint az utunk elkezdett szinteket csökkeni végül úgy sétáltunk át a télből a nyárba. Este Predil-tó... Majd kényelmes út haza másnap.

Összefoglalva, azt gondolom technikailag új tapasztalatokra tettünk szert a havon való közlekedést illetően és a barlangászat miatt ritkán érintett részeket jártunk be a felszínen végre.

Gordos Erik

Bográcsozás a Mátrában - 2019. 06. 15-16.

Esemény:	Bográcsozás a Mátrában
Helyszín, időpont:	Szurdokpüspöki, 2019. 06. 15-16.
Esemény jellege:	baráti összejövetel
Az esemény célja:	csapatépítés
Résztvevő PFBKE tagok:	Csepreghy Anna, Gordos Erik, Nagy Edit, Holl Balázs, Marosvári Róbert és Etelka, Egri László, Borbála és gyermekeik, Pataki Róbert, Wágner Borbála és gyermekeik, Markó Gábor, Izápy Júlia
Résztvevő külsős személyek:	Csepreghy Ferenc

A telkünkön minden évben rengeteg cseresznye terem, aminek jó részével nem tudunk mit kezdeni. Ezért idén úgy döntöttem, hogy egy kis bográcsozással egybekötve bevetem a PF sáskahadat.

Szombat reggel érkezett a szervező csapat (Édesapám, Erik és jómagam). A nagy meglepre való tekintettel jó pár üveg fagyasztott vízzel készültünk, ez később nagyon jól jött. Kitettünk egy pár útirányjelző táblát, ugyanis jó szőlőhegyhez méltóan a telek környékén semmilyen tájékozódást segítő objektum nincs.

Az első érkező Edit volt, ő gyorsan el is ment gombászni a közeli erdőbe. Ezután érkezett Lac, Bori, a gyerekek és Balázs. A délutáni hőséget egy diófa árnyékában beszélgetve vészeltük át, a fentebb említett jeges víz és némi házi bor társaságában. Időnként elsétáltunk cseresznyét és/vagy szamócát enni.

Edit is visszaérkezett, néhány talált gombával felfegyverkezve. Elhittük neki, hogy nem mérgezőek.

Délután szép sorban érkeztek a többiek is. Időnként meg kellett menteni egy-egy csapatot a szőlőhegy útvesztőjéből. Úgy látszik, több táblát kellett volna kitennünk. Mikor valamennyire csökkenni kezdett a hőség, tüzet raktunk, és elkezdtük a gulyásleves készítését (természetesen marhahúsból, hogy jó sokáig tartson).

Gyorsan kialakult a tűz körül a megszokott jó hangulat. Ezt külön elősegítette, hogy a gyerekek felfedezték a talicskában utazás örömeit. Időről időre elhúzott a beszélgető felnőttek mellett a visító gyerekekkel megpakolt, valamelyik apuka/anyuka által fénysebességgel tolt talicska.

Tűz, gulyásleves, naplemente, beszélgetés.

Később a hobbi-pirománok felfedeztek egy elégetésre váró kivágott tujafát, ebből hatalmas máglyát raktak. Szerencsére a telek nem égett le, csak egyesek szemöldöke.

Reggel nagy adag kávé fogyott, illetve a maradék gulyásleves. Mindenki egyéni tempóban indult haza.

A cél megvalósult: a csapat épült, a cseresznyekészlet jelentősen leapadt.

Csepreghy Anna

Kačna jama explo - 2019. 07. 12-20.

Esemény:	Kačna jama explo
Helyszín, időpont:	Szlovénia, Divača, Kačna jama, 2019. 07. 12-20.
Esemény jellege:	kutatás
Az esemény célja:	Lámák-ág (Lamski rov) továbbkutatása
Résztvevő PFBKE tagok:	Egri László, Markó Gábor
Résztvevő külsős személyek:	Tomáš Roth és csapata

Nos, ezúttal a magyar részről Márkító és én alkottuk a csapatot, ami fájóan kevés, de legalább kevesebb szervezést igényel. Meg is beszéltük az elején, hogy ami a barlangban elhangzik, az ott is marad. Így az igen csak gazdagnak mondható két személyes beszélgetéseinkről nem árulhatok el többet, de én mondom, egy ezer oldalas nagyalakú könyvet lehetne belőle tele írni.

A csehek sem voltak önmagukhoz képest túl sokan, és szinte senki sem volt új arc közülük. A piszkos munkához már szépen letisztult a csapat :) Most piszkos munka alatt a korántsem idegenforgalmi jellegűnek berendezett, ámde újonnan feltárt Lámák-ág (Lamski rov) tovább kutatását értem. Az új részekbe neoprénrel lehet eljutni, slósz is kell, és nem éppen a szirének énekétől lágyan visszhangzó kristálytisztá vizű lagúnák jellegét ölti. Cserébe külön jó amikor a fúrós beget éppen a víz szintje fölött izomból a plafonhoz nyomva egy iszapos félszifonban kontakt hiba miatt elalszik a lámpám, miközben Márkító előreszalad pár percre lerakni egy másik beget... node mi így nyaralunk, csináltunk már durvábbat is, és különben is: Kamilla barátai még mindig eljárnak kirándulni. Mindenesetre hirtelen összefüggések villannak be a körülmények, és az alacsony részvételi létszám között :)

Szombat este Márkóval lementünk a bivakba, néhányan már ott voltak. Sajna a csapat nagyobb részét megakasztotta az a felfedezés, hogy húsvéti akciónk óta egy számkra érthetetlen okból flexszel alapszavrostul ki lettek vágva a Kocor-Művek által beépített rozsdamentes acél csigapályák, amik egyáltalán lehetővé szokták tenni, hogy a kutatáshoz szükséges 30-40 beggel értelmes idő alatt le-és ki lehessen jutni. Másnap pótolták ezeket, egyenlőre csak ideiglenes megoldással.

És hogy mire kell ennyi beg? Hát vannak ugye a bivakos begek, csónakos begek, köteles fúrós kürtőmászás begek, és brutális mennyiségű bűvármotyó a szifonok merüléséhez.

Vasárnap nagy része elment a megkésített cucc transzporttal, aki élt és mozgott cipelte a bekeket. Délutáni műszaknak ellátogattunk egy kis transzporttal egybekötve a Lá-mák-ág lefolyószertű-saras-iszapos-félszifonos kristálytisztá vizű, romantikus lagú-náiba, és ezzel megalapoztuk a következő nap első merüléseit, illetve megnéztük, hogy milyen kürtők várnak ránk majd másnap.

Hétfő, kürtőmászás.

Jól szituált helyiek lézengnek a zsúfolatlan bolt frissen átrendezett élelmiszeres polcai között, tétován tologatják ide-oda bevásárlókocsijukat. Valaki éppen azon gondolko-zik, hogy a 13 féle müzli közül melyiket is emésztgesse a következő hét délelőtti-jén... ja nem, elrontottam a szintet! A divácai Tus élelmiszer bolt alatt 240m mélység-ben teljesen más dolgok történnek, inkább arról írok:

Neoprénben kürtőt mászni mégiscsak butaság lenne, így legalább én vittem vízhatlan zsákban száraz overált és műnyulat. Ja, a csehek 13 éve azon röhögnek, hogy mi "ar-tificial rabbit" -nak hívjuk az aláöltözetet...

Két kürtőt néztünk meg, sajna egyikben sem volt folytatás. Az első 20m körüli amúgy élvezetes volt, gyorsan ment, jó volt a kőzet, Márkító is túlélte a vizes neoprénben va-ló ácsorgást, de a második kb. 25-ös kürtő egy katasztrófa volt, iszonyat mennyiségű sár, vacak cseppkölefolyás ami alig tartja magában az alapcsavart stb...

Kimerülten húztuk le a kötelet, rájöttem, hogy nekem már több gyerekem van, mint ilyen jellegű ambícióm, ha lehet a hét hátralevő részében már nem szeretnék mászni... azaz félni.

Kedden így Márkítóval egy egész napon át fototérképeztünk, 3d szkenneltünk, vagy hívjuk ahogy akarjuk. A lényeg hogy furcsa koncentrikus körökbe rejtett bináris kód-ábrákat rakosgattunk kinyomtatott papírokon egy járatrészen, és így csináltunk kb. 1500 fotót. Volt egy sátánista szertartás hangulata, de mivel a lelkünk egy virágos-kert, az ilyesmi szóba sem jöhet. Kíváncsi leszek az eredményre!

Miután szerdán még mindig nem akartam félni (azaz mászni), kaptunk Tomas-tól egy igazi jutalom feladatot: vízmintát kell hoznunk a Skocjanske kanal legvégéről!

Ez volt a legjobb nap, a barlang ritkán látott részébe kellett elcsónakázni és vissza. Fantasztikus felejtethetetlen élmény volt, csak azt a 30 kilós csónakot ne kellett volna annyit cipelni mindehhez :)

Csütörtökön viszont kora reggeli keléssel Márkóval indulnunk kellett kifelé, családi hétvége vár itthon, ennyi fért a hétbe!

Közben Bradek is kinyomott egy nagyobb kürtőt, aminek ezeddig bejáratlanul, de lesz horizontális folytatása. A bűvármerüléseknek köszönhetően több ismert rész is összeköttetésre került, de sajna a legfőbb reménységekkel táplált szifonon nem jutottak keresztül. A térképezéseknek köszönhetően több új rész is lett, nem utolsósorban meg lett találva a Reka-folyónak a Zablje -tó és Skocianske kanal közötti eddig hiányzó szakaszából egy darab. Számomra ez azért fontos, mert a Kačna kutatásban személy szerint a Reka-folyó ismeretlen szakaszainak felfedezése motivál a legjobban.

A barlang feltérképezett hossza ezzel átlépte a 20km -es határt, 2006 -os állapothoz képest már 8km-rel lett hosszabb! Ez nagy eredmény, de mégiscsak egy szám, amit túldimenzionálni nem szabad... sokkal fontosabbak azok az élményekkel és kihívásokkal teleszótt órák napok és évek amiket egy több országból származó csapat tagjaiként élhattünk át. Természetesen folytatjuk... Kačna forever :)

Kotu

Divača, Szlovénia 2019.07.22, hétfő délelőtt 11 óra: Jól szituált helyiek lézengnek a kisvárosi zsúfolatlan bolt frissen átrendezett élelmiszeres polcai között. Tétován tologatják ide-oda bevásárlókocsijukat. Valaki éppen azon gondolkodik, hogy a 13 féle müzli közül melyiket is emésztgesse a következő hét délelőttjein... ja nem... 240m-rel elrontottam a szintet! Ennyivel lejjebb -pontosan a divačai Tus Marketben kedvesen vásárolgató, mit sem sejtő emberek lába alatt a föld gyomrában- egy csávó éppen egy vizes neoprénben, slószban szétfagyva ácsorog egy saras cseppköves kürtő alatt. Azért vizes, mert iszapos, lefolyószerű félszifonokon keresztül kellett oda bekeccsölni, ahol most vannak. Ép eszű ember nem jár arrafele az biztos. De hát ez a csávó nem ép eszű. Amúgy pedig ő is egy mit sem sejtő emberke, aki nem sejtí még, hogy ez kürtő is csak egy kotu. De az is lehet, hogy sejtí, hiszen nem ma kezdte.

A másik csávó, akit biztosít 20m-rel följjebb, az szintén nem sejt semmit se, tök üres a feje. Csak kalapál-fúr-nittel-trepnizik, kalapál-fúr-nittel-trepnizik, kalapál-fúr-nittel-trepnizik, kalapál-kalapál-anyázik-anyázik. Ésígytovább. Aztán, éppen amikor a "valaki" 240m-rel följjebb sikeresen eldönti, hogy a 13 féle müzli közül melyiket választja, a mieink meglátják a kürtő tetejét, és konstatálják, hogy nincs ott semmi. Nincs járat, csak a nagy bűdös semmi. Egy kiba... kotu. Lehúzzák a kötelet. Szomorúak? Nem. Mennek a következő kürtőbe, ott keresnek tovább. De persze az is kotu. És amikor van folytatás, akkor megtalálják, amit keresnek? Nem, mert akkor meg menni kell tovább keresni, amíg megint kotu nem lesz. Így megy ez... Évtizedekkel később öreg korukban egy szép napfényes langyos délelőttön egy padon ücsörögtek egymás mellett, és a fáradságosan kiválasztott reggeli müzlit emésztgetve

büfürészték. Az egyikük fölemlegette, hogy az mégiscsak milyen volt már, amikor annak idején az egyik pajtásuk az újdonsült párjának nem merte elárulni, hogy hova is járnak szabad idejükben... csak annyit mondott neki, hogy eljár a barátaival "kirándulni".

Ekkor kitört belőlük a röhögőgörcs, és csak arra gondoltak, hogy mekkora mázli, hogy az életük folyamán annyi sok kiba... Kotut találtak...

Egri László

Montenegró - 2019. 07. 27. - 08. 10.

Esemény:	Montenegrói magyar kutatótábor
Helyszín, időpont:	Montenegró, Lovćen Nemzeti Park, Njeguši, 2019. 07. 27. - 08. 10.
Esemény jellege:	kutatás
Az esemény célja:	eddig talált nagy barlangok további kutatása, új ígérkező karsztobjektumok keresése
Résztvevő PFBKE tagok:	Nagy Alexandra, Vági Domonkos, Tarczi Zsófia és Izápy Viktor
Résztvevő külsős személyek:	Ez nem PF-es akció, nincs külsős személy, több tucat magyar barlangász volt kint.

2019-ben is volt nyári kutatótábor Montenegróban.

Mi az első szombaton este érkezünk meg, a tábor már állt mire odaértünk. A nóták már csendültek is, a sátorból is remekül lehetett élvezni a koncertet.

Másnap még pakolás, minden a helyére került. Szépen lassan készülünk a Duboki beszereléséhez összeállítani a bageket. Éppen a köteleket daraboljuk, amikor hatalmas dörej és csörrenés. Hirtelen feltámadt a szél. A raktársátor összecsuklott, a központi sátor teteje elszállt. Szalad mindenki, menteni próbáljuk a menthetőt. Minden felborult, elázott, összetört, kiborult. Ketten megsérültek, de szerencsére nagy baj nem történt. Szépen elpakoltunk. A sátor lábait is sikerült visszahajtogatni. A ponyvát is sikerült újra kifeszíteni. Több órás pakolás, majd úgy döntöttünk elindulunk a Dubokiba a telefonkábelt leellenőrizni, kipróbálni. Alább is hagyott az eső, elmentünk a sátrunkhoz felöltözni. Majd újra rákezdet. Annyira esett, hogy a sátorból sem volt értelme kilépni. Ott vártuk, hogy kicsit megint lecsendesedjen. Újabb csörrenés. A központi sátor megint elszállt. Gyorsan kiszaladtunk, látjuk, hogy már a mentőládával futnak. Megint nem úsztuk meg személyi sérülés nélkül. A tartóoszlop borult János fejére. Szakszerűen ellátták, kórházba szállították, összevarrták. Szerencsére „csak” felületi sérülés volt. Közben elkeseredve állunk a károk felett. A kocsma volt az egyetlen, ami megmaradt. Mindenki egyre gondol. IGYUNK! A második körben elszakadt a ponyva, nem sok remény volt újra felállítani. Azonban mindenki új erőre kapott, és ismét neki álltunk a táborállításnak. A felázott talajba cöveket verni esélytelen volt, de egy-két autóval helyettesítve, a ponyva ismét ki lett feszítve. Egy szó, mint száz a tábor áll (3.0)!

Második nap sikeresen elindultunk a Duboki-ba, messzire ugyan nem jutottunk, az esőzéseket követően már jóval a Nagy-terem előtt vízesés állta utunkat. Hamar visszaértünk a táborba, az előrejelzéseket nézve a programunk újra táborbontás és állítás volt. Megelőzvé a bajt, inkább előre elpakoltunk mindent, nehogy még egyszer sérülés történjen. Azonban ezúttal vaklárma volt. Este mindent visszapakoltunk.

Következő nap nekiindultunk szerelni a Duboki következő szakaszát. Még mindig sok volt a víz, de már járható volt. Másnap sok-sok marketinget követően elmentünk térképezni a „legnagyobb”, „legszebb”, „legkényelmesebb” barlangba, a Kaszásba. Bár már a hét végére akkora járatok kerültek feltárássra, hogy már állítólag tollas mérkőzést is lehetne lent folytatni, már ha létezne akkora ütő, ami leférne oda.

A következő nap megérett a fürdésre. A szagoktól vezérelve lementünk a tengerhez. Pénteken folytattuk a Duboki beszerelését, leértünk a szifonig. Ugyan ha minden igaz, utána szükség volt a kötélre új részek feltáráshoz, de gyakorlásnak jó volt. Este szülinapi buli és nemzetközi koncert tombolt. Szóltak a magyar, angol, szerb, szlovák, orosz nóták.

Utolsó nap térképezni mentem Jujuval és Zudival a Jegesbe. Egy jó pár óra méricskélés után az egyik jobbkanyarban a Disto meg volt győződve, hogy balra kanyarodunk. Akárhányat mértünk mindig mást mutatott. Mértünk onnan ide, innen oda, de sehogy sem stimmel. A helyzet annyira nem zavart meg minket, Juju inkább a szemének hitt, és mentünk tovább. Reménykedtünk benne, hogy ez csak egy pillanatnyi elmebaj, és nem lesz haszontalan az egész napos mérés és rajzolás. Elérkezett a hazaindulásunk napja.

Ez alatt az egy hét alatt sok száz méterrel nőtt a Jeges, Njegos, a Duboki és a Kaszás. Sikeres hetet zárt a tábor. Mi leginkább a Dubokiban voltunk, de ott sokat. Meg persze a táborállításban rutinosodtunk.

Nagy Alexandra

Jósvafői bontótábor - 2019. 08. 16-20.

Esemény:	Jósvafői bontótábor
Helyszín, időpont:	Jósvafő, Villa Negra-bg., Zöld Kőevő-bg., 2019. 08. 16-20.
Esemény jellege:	feltáró kutatás
Az esemény célja:	további barlangjáratok feltárása
Résztevő PFBKE tagok:	Marosvári Róbert, Marosvári Etelka, Holl Balázs, Marton Ádám, Farkas család és a Gazda család
Résztevő külsős személyek:	Takács család, Nagy Edit, Panka, Szabó család

A múlt heti bontótábor igen jól sikerült. Néhány sokat mondó(?) adattal szeretném leírni az események összességét. Ugyanis az adatokért dolgoztunk.

17 felnőtt részttevő
8 gyermek
napi 2 műszak
48 óra munkaidő
20 liter frankfurti leves
10 kg krumpliból paprikás krumpli
5 órát fővő gulyás
70 vödör (kő) a Villanegrából
230 zsák a Kőevőből
120 cm szélesség
-240 cm mélység!

Mindez annak a nagyszerű csapatnak az eredménye, melynek közvetve vagy közvetlenül részese vagy Te is! Légy büszke rá! Köszönjük!

Marosvári Etelka

Canin, Prez(-ET5-Boegan) kutatás - 2019. 08. 23 - 09. 01.

Esemény:	Prez-ET5-Boegan kutatása a Caninon
Helyszín, időpont:	Abisso Cesare Prez - ET5 - Abisso Eugenio Boegan, Canin, Sella Nevea, Olaszország, 2019. 08. 23 - 09. 01.
Esemény jellege:	feltáró kutatás
Az esemény célja:	Az előző években talált részek további kutatása északi irányban, ha lehetőség van rá.
Résztvevő PFBKE tagok:	Egri László és Gordos Erik
Résztvevő külsős személyek:	Modor és Boros Norbert Kinder

Rövid tömör összegzés

A hazaérkezésünk utáni facebook posztom jól összefoglal mindent tömören:
„Aug. 25-31 között voltunk lent. Végül éjféli ébredésekkel dolgoztunk. 2 óra ébredés-reggeli. 3 óra út a végpontra. 5-6 óra munka (mászás, térképezés). 3 óra vissza a bivakba. 2 óra vacsi és fekvés du. 4-kor (a du-i esők miatt)... Kb. 700m-t térképeztünk fel, ebből 500m új rész. ÉK-en lettek új járatok kürtő mászás után; ill. két hosszabb ún. fosszil (rég, vízszintes) járat ami ismert részeket köt össze (viszont így gyorsabb lesz a közlekedés). Következő idők célja egy nagy vetőn túljutni lesz majd, az ún. North Face-en. Térkép pár hónap múlva lesz publikálható állapotban... Elég nagy léptékű kezd lenni a dolog odalent, álló bivak helyek kiadóak a jövőben ;)”

Ha több is érdekel... Mi is történt a Prezben az elmúlt években?

Az olasz Progressione barlangász magazin 64. számában jelent meg angol nyelvű cikkünk a 2008-2017-es időszakot felölelve:

<http://www.boegan.it/2018/04/the-boegan-system/>

2015-ben vettem részt először a Gortani Team nyári Canin kutató táborában. Most csak onnantól írok főbb eredményeket.

2015-ben a fő cél a Abisso Cesare Prez első magyar bivakhelyének a kialakítása volt egy előző évben talált száraz, magas hasadék végén kb. 400m mélységben, kb. 4 órányira a felszíntől. Innen a kb. 500m-es mélységben levő Ablakok aknájának (Pozzo della Finestra) a teteje volt megcélózva kutatási környéknek. Meglepetésünkre egy nagyobb esőzésnek köszönhetően a bivakunk közvetlen közelében találtunk új jelen-

tősebb részt -Tihanyi vízhang-termét- és annak környékét jártuk be akkor. Közben a felszínről napi be- és kiszállással folyt a barlang poligon felmérése a bivakig.

<https://www.pfbke.hu/cikkek/beszamolok/2015.08.20.-30.-canin--abisso-prez--erik-.html>

2016-ban a Tihanyban kezdtünk el kürtőt mászni (amit minden évben azóta is egy napot folytatunk). Nyugat felé törtünk -a Prez kialakulásáért nagyban felelős vető-hasadék mentén- és meglett az ET5 hosszabb fosszilis járata és egy mélyebbi, eléggé feltáratlan aknája, aminek aljától az ott látottak és a régi térképe alapján feltételezhetően szűkebb, vizesebb? szakaszok következhetnek az ET5 végpontja felé.

<https://www.pfbke.hu/cikkek/beszamolok/2016.08.27.-09.04-canin--abisso-increduli--abisso-prez-et5.html>

2017-ben az ET5 mi szitünkön levő nagyobb aknájából próbáltuk sok oldalazó-hasadék mászással tartani az északi irányt és bejutottunk az Abisso Eugenio Boeganba. Útközben -ami még kiemelendő hogy- alpesi barlangokra nem igazán jellemző gazdag cseppkőképződményekkel találkoztunk kisebb átmérőjű huzatós szakaszokon helyenként. Ezután készültek az eredményekről már publikálható térképek és cikk is.

<https://www.pfbke.hu/cikkek/beszamolok/2017.08.19-26-nyari-canin-tabor.html>

2018 Az ET5 SzH-terméből indult a fő kutatási irány északi irányban... Át a kegyetlen Valéri-ágon majd sok fúrással jutottak egyre feljebb az ún. Majmok Bolygója környékére a fiúk.. ja, én nem voltam ott.

<https://fotelbarlangasz.blogspot.com/2018/09/2018-nyari-kiscsoportos-barlangkutatas.html>

Amíg együtt a csapat a felszínen

Aki időnként kijut a Caninra kutatni, annak már ismerősek a kijutási fázis állomásai...

Pénteki indulás, üdvözlés, pakolás, tervek szövögetése az úton, sör bontás, esteledés, Hermagor elmellőzése majd a leparkolás a régi felvonóház parkolójában Sella Neveaban éjfél körül... Most is valami hasonló történt nálunk négyünknel (Modor, Lac, Kinder és én)...

Röviddel érkezésünk után Kagyóék is megérkeztek. Jóhangulatú vinnyogó röhögés vette kezdetét az üres parkolóban, jó sokáig az éjszakában itt-ott pár esőcseppel ránk cseppenve. Megtisztelő a kör tagja lenni, 600 km-re hazulról, az aszfalton éjjel. Sze-

rintem mindenki fejében ott van a dolog, hogy pár nap múlva már odalent leszünk és még jobban fogunk szórakozni... mégha nehéz is lesz néha.

Kagyóék (Kagyó, Gema, Sándor Zsolt, Krónikás és Kökény Áron) egy még július-ra tervezett, ám az időjárás miatt elhalasztott akciót jöttek megvalósítani most augusztus végén az OP3-ban és a felszínen.

Szombaton Lac és Kinder átvitték a felszerelésünk egy részét a Gilberti-háztól a Prez bejáratához, így másnap majd könnyebb lesz a cuccolás négyünknek.

Én és Modor elmentünk a Magyar-barlanghoz és nem több mint egy órás bent tartózkodás után megszereztünk egy nekünk ott hagyott kb. 50m-es kötelet.

Gema, Áron és Krónikás lementek az OP3-ba. Kagyó és Zsolt a felszínen foglalkoztak egy régebben ígéretesnek tartott bontással. Estére Kagyó már nem volt lelkes. El is döntötték, hogy másnap a többiek után mennek inkább.

Az éjszakát a Gilberti hátsó/alsó részén újonnan kialakított -számunkra luxusnak számító (értsd van villany és száraz hely)- szobácskájában töltöttük Irene jóvoltából ingyen.

Vasárnap hajnalra arra ébredtem, hogy egy ágyban fekszem pedig egy pár perce még kint ültünk a teraszon iszogatva és Lacot figyeltük, ahogy a távoli sötét hegyoldalban próbálja bekalibrálni a DistoX-et (lézeres távolságmérő)... Ezen a napon elváltak az útjaink a többiektől. Mi a hágó felé vettük az irányt, ők ketten pedig a többiek után az OP3-ba indultak. Elindult a kis kalandunk ismét erre az évre. Mi dél körül értük el a Prez bejáratát. A beszállással kicsit megcsúsztunk, mert két kisebb (de később veszélyessé válható) jégtömböt kellett likvidálnunk a bejárat alatt. Olyan fröccsenős jég volt... Üthette az ember pajszerrel fentről, messziről vagy óvatosan... vizes lett az overallja. Ez a hideg huzattal igazi üdvözlés a Preztől a messze járt fiainak. Fejenként 2-2 baggel most valamivel lassabban jutottunk el a bivakig, mint ahogy szoktunk. Be kellett még melegednünk úgy látszott... Tapasztaltam, hogy tavaly pár dolog átépült a kötélpályán (pl. már a régi olasz bivakot nem érintjük) és így valamivel egyszerűbb az útvonal. Van 2-3 szűk rész viszont, ami igazán egy olasz barlangi mentőgyakorlatért kiállt a jövőbe már... Kicsivel a bivak előtt a Tavacska akna (Pozzo de laghetto) teteje eléggé hangos volt a víztől, de a bivak mögötti Tihany relatíve csendes volt. A bivakban 2 év óta semmi se változott. Fel se tudom fogni, hogy azóta nem voltam itt, és minden ugyanolyan mégis. Behelyezünk még egy tölcsért a sátor mögötti vízvevő helyre. Megelégedve konstatáljuk, hogy még jobb így a hozam a csapból ezáltal. Elég speciális egy bivak ez, négy fő is alig fér el, kicsit hűvös és huzatos is tud lenni elég a Humboldthoz képest (bivak a Gortaniban), de a sátor bőven emeli az életkedvet pár fokkal és az hogy a sátorból kinyúlva csapról vizet tudunk vételezni... az valami elképesztő. Viszátérve a nap történéseihez... a késésünk és az addig begyűjtött meteo-

rológiai előrejelzések miatt másnapra rövidebb munkanapot terveztünk nem túl messze a bivaktól. Ezért ráérősebb ébredést lóttunk be és felhúztam az ébresztőt reggel 2:00-ra.

Legfontosabb szabályok a Prezben:

1. Itt nem lehetnek érzelmeid!
2. Akasszál kantárt!

Hétfő 2:00 ♪ Körutazáson a Balkánon... ♪

A koreográfia a következő ébredéskor: szól a Bikini, Modor felkel, csend, mi 10 perccel később veszünk csak erőt felkelni, majd egyszer csak beindul a reggeli főzés, zenélés és ürités.

Hétfőn a még 2016-ban elkezdett Tihany terem mászását folytattuk Modorral, az ún. Hullámvasút kötélpálya tetejéről. Falon, álló standból biztosítottam, ő pedig ment fel a mászókerettel. Közben kitaláltam, hogy lehet pruszik zsinórokkal kényszer-kényelmi beülőt kötni az órákon át tartó standban álláshoz. Nagyjából 15-20m-t haladhatunk. Közben azt tapasztaltuk, hogy a fal olykor hosszabb és kis átmérőjű oldott kürtöket rejt maga mögött. (Egyébként, ha átnézünk a hasadék túlsó oldalára pengéhez hasonló peremű, nagy sima kőfoltokat látni "kinőve" a falból...) Valószínűleg a fal tetejében a egykor fentről érkező vizek oldották ezeket ilyenné. Szerencsére az alattunk levő objektumok (beszorult instabil, poros sziklák) miatt ma már nem kell a teremnek ezen a részén vízbetöréstől tartani. Később a héten a fiúk fellóttek a Distoval és azt mondták kb. 15-20m-re álltunk meg a tetejétől. A jövőben már igyekszünk oldal irányba mászni a terem falán, az olykor beomló víz irányába. Nem látni oda, mert a fal domborúsága pont nem engedi, de felettünk ígéretes dolog nem látszik igazán. Kinderről kiderült, hogy van érzéke a Disto kalibráláshoz és kezeléséhez, ő még egy olyan korból jött ahol mérőszallaggal és függőkompasszal mértek. Ő és Lac a fél napot aznap a bivak melletti mellékhelység körül töltötték kalibrálva és gyakorolva, mert az volt a legalkalmasabb hely szerintük a képzeletbeli kocka oldalainak és átlói-nak méréséhez. PF, mi így nyaralunk.

Kedd 0:00 ♪ ...ülök egy száguldó vonaton... ♪

Ébredés most már időben, éjfélkor. Ma nem lesz lazulás. Az szállítás a következő: én Modorral megyek a Majmok Bolygójába mászni egy könnyebb falat, Lac és Kinder pedig a térképező csapatot fogják alkotni.

Egyébként a korai kezdésekkel a felszínen gyakori délutáni esőzésekből származó esetleges hozzánk lejutó vizeket akartuk elkerülni. Később, már itthon visszanéztük a közeli meteorológiai mérőállomás (Bila Peč) rögzített adatait és összehasonlítottuk az általunk megfigyelt jelenségekkel. Lac a következő dolgokat szűrte le: "Annyira

egyenletlen eloszlású és lokális jellegű a csapadék, hogy még a Bila Peč is túl messze van ahhoz, hogy az adatok és a lenti tapasztalataink között egyszerű közvetlen összefüggést keressünk és találjunk. Az éjjeli keléssel, és korai visszaérkezéssel jól belőttük a biztonságos mozgáskeretünket. Továbbra sincs azzal ellentmondó esemény, mely szerint a Tihanyi vízhang-termében az árvíz 20mm körüli csapadéknál fordul komolyabbra, mindazonáltal fontos az óvatosság."

Kb. fél 3 körül el is hagytuk a bivakot szépen sorjában. Fél 6 körül érkezhettünk a Majmok Bolygójába Modorral. Elég hosszú már ide az út eljutni, és ezt a hét további részében egyre hosszabbnak éreztem. Megkaptam az instrukciókat a mászáshoz és nekiindultunk a kb. 20-25m-es falnak.

Úgy lehet elképzelni a helyet, mint egy babszem alaprajzú terem, ami 25-30m magas lehet, egyik oldalán (ÉNy?) kb. 15m magasságból víz esik be, nagyobb tócsát alakítva lent, majd ez a víz meandert vágva lefolyik a babszem domborúbb oldala mentén (DNy?) a lentebbi részekbe. A babszem alaprajz középső zónája pedig egyfajta sík terület, más nézőpontból gallériának is nevezhető egy lentebbi helyhez képest... Mi a vízhez képest a túloldalt másztunk (DK?). Van itt egy alacsony kúszós járat is ami D felé tart az SzH-terem fölé (!), a végén vízzel és kisebb légréssel ameddig belátni... Azért próbáltam leírni a Majmok Bolygóját ennyire, mert mióta elértük a Boegant két éve, jellemzően találunk durván ilyen morfológiájú termeket, kürtöket. A térképezhetőséget pedig még jobban nehezíti, hogy olykor több tíz méteres mélységű-magasságú meanderek vannak, amelyek nem függőlegesek és még több szinten is érinthetjük őket. Lacnak nehéz dolga lesz a frissebb térkép megrajzolásával.

Délelőtt elértem pár utánpótlást beszerző visszaereszkedés után a fal tetejét és döbbenve vettem tudomásul, hogy semmiféle ablak sincs a vízzel ellentétes irányban, csupán lentről tűnt úgy... Visszont a víz felé lehet majd a terem plafonjában(!), ami régen egy meander volt traverzálva haladni holnap... Ekkor jött a felismerés, hogy ez az egész Majmok Bolygója terem vagy kürtő... egykor egy aktív meanderből alakult ki. A víz szépen visszafelé maga alatt oldotta a kőzetet és ilyen szép nagy térfogatot eltüntetett... Erre lehet érdemes lesz a jövőben is figyelni, hogy valószínűleg nem lesznek ablakok a vízzel ellentétes plafon részben. Hanem érdekesebb lehet majd eleinte biztosabb távolságról megkezdeni a mászást, egy idő után pedig igyekezni oldalazva a vízesések fölé kerülni a jövőben...

Dél körül elkezdtek magukat kievakulni a bivak felé. Laccal és Kinderrel az SzH-teremben találkoztunk pont a mebeszélrt időben. Ők aznap a Tihany alatti, törmelék álfenéken túli, vetőhasadék alja feletti, déli falban található fosszilis járatot mérték fel. Ebben még 2015-ben jártunk. Csak nem lett felmérve azóta se, mert zsákutcának ítéltük, a vége kemény üledékkal elzárul. A kanyarjai miatt elnevezték Üzekedő kigyóknak. A bivakban este kis rajzolgatás után kiderült ez egészen eljön a bivakunkig, valahol alattunk ér véget... Aztán a nap egyik fontos találata lett, hogy a Végtelen

kuszodával párhuzamosan végigjártak egy másik járatot, ami megkapta a Túl hosszú meander nevet. Mindkettő Meseországot köti össze lényegében az SzH-teremmel. Viszont ezentúl már a Túl hosszú meanderben fogunk közlekedni, mert kényelmesebb. Csendes haladás következett a bivak felé, csak a gépek és karabinerek csattogása és súrlódása hangzik órákon át, egy-két szó hogy "Szabad!" néha. A lent tartózkodásunk alatt megbeszéltük, hogy nem lehet majd elérzékenyülni, mert azt büntetésből szét-szedjük majd a bivakban szórakozásképpen. Szerintem mindenki tartotta is magát a mi kis Első Prez Szabályunkhoz, nem esett szó bánatról, fáradságról, örömről stb.. Gépek lettünk pár napra.

Szerda 0:00 ♪ ...Kiszállok, én csak foglalom a helyet... ♪

Folytattuk a mászást a Majmok Bolygójában. 2 majomhíd taggal beléptem a falról a terem feletti meanderbe. Ilyenekért jó barlangászni. Pont annyira szűk, hogy alig lehet elférni a mászócuccal; de még annyira széles, hogy ingába essek a terembe, ha megcsúsznék. A lépések pedig olyanok, hogy első lépés még ok, de a következőnek már megsemmisül és csúszni fog a lépés, mert kissé mállott a kő felszíne. A sisak héha a sík plafonhoz koppan. Kb. 5m-enként tettünk megosztásokat biztosító kötélnek. Kb. 25m után egy Y-elágazáshoz értünk. A csomópontban alattunk 10m-rel az a hely lehet, ahonnan a víz tovább esik a Majmok Bolygójába. Jobbra (É) tart egy szűkebb meander (ebbe másnap ment be Kinder és Modor), egyenesen/enyhén balra fordulva pedig ez a meander tart még kb. 10m-t (onnantól drasztikusan veszít a mélységéből, mondhatjuk, hogy onnantól az alján sétálunk a meandernek).

A legérdekesebb rész viszont a meander Y-elágazójától balra (D) található. Olyan mintha a plafonról egy gigantikus nagy kötömb leszakadt volna. Kb. 1m-es belmagasságú átjáró fülkét kialakítva. (Azért írom, hogy átjáró mert az egyenesen/enyhén balra forduló továbbmenő meanderhez jutunk vissza, ha itt óvatosan átkúszunk). A huzatnak és a fentről érkező telített vízcseppeknek köszönhetően nagyon gazdagon van borítva heliktitekkel és kis függőcseppkövekkel. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy annyira benne voltam a meanderben való előretöréshez, hogy még Modor szól, hogy nézzek már el magam mögé :D . Reggel 9 óra, éjfélkor keltünk, hogy ez a szakasz végre megadja magát.

A Panni fülkétől kezdődően a meander mélysége megszűnt (furcsa hogy az alján csordogáló kis víz ilyen gyorsan ekkorát mélyít a Majmok Bolygója felé). Benne kanyarogtunk hófehér csipkés falakkal ÉNy-i irányban, kb. 10m-es belmagassággal maximum. Izgatott az ember ilyenkor, de mondtuk magunknak, hogy csak óvatosan és ne menjünk túl messze. Ám, jön még egy kanyar és még egy kis mászás, és csak meg akarjuk azt még ma nézni... :) Végül egy magassabb ÉNy-DK irányú hasadékba jutotunk és innen fordultunk vissza. Idő volt visszatérni ill. nem voltunk benne biztosak,

hogy ez árvízveszély szempontjából milyen hely. Ahogy haladtunk kifelé a Majmok Bolygója alatt már várt minket Lac és Kinder. Próbáltunk kommunikálni messziről, de nem sokat értettünk egymásból. Amikor már ereszkedtem, a kérdésekre leszóltam, hogy: Van találat!. Síri csönd lett, csak Modor pályajavító fúrásai hallatszottak még fent messzi felettem, nincs érzélem, Kinder egy könnycseppet elmorzsolt elfordulva. Lac barlangásznak minősített, és levette jelképes kezét rólam.

Ők aznap azt hiszem, a tihanyi Hullámvasút kötélpálya feletti kürtő pályáját alakították át. Az ET5 fossziljában egy bontási lehetőséget néztek meg (elég sok oldalágnak tűnő járat tűnik el bonthatónak tűnő homokos üledékben). Ám nem volt mégse ígéretes az a pont.

Lac és Kinder azt figyelte meg a két nap alatt, hogy a Meseország alatti meander ugyanaz a meander ami a SzH-terembe a Boegan felől érkezik. A mélysége nagyon nagy lehet, nyilván elég szűk és eltömődött pár helyen, ill. nem is teljesen függőleges. A ET5 mi szintünkön levő akna talpjáról induló járat irányára is gyanakszunk, hogy lehet a régebbi térképen pár fokkal rossz irányúnak határozták meg a végpont felé.

Este, délután 2 körül indult a tűzrakás a bivakban és a Prez mixezés. A Prez mix pálinka elfogyasztása fokhagyma és vasabi darabkákkal. Lehet később a Prez mix rendszeres fogyasztása harmadik alapszabály lesz még a Prezben. Úgy éreztük lent magunkat a kis sátrunkban, mintha valami űrszondában lennénk esténként.

Én holnap kimegyek

Csütörtök 0:00 ♪ ...valaki másnak vettek ide jegyet. ♪

Ezt a napot az újonnan talált szakaszok közös alaposabb bejárására és térképezésére szántuk. Egyre nehezebb volt nekem felkelni, talán a többieknek is. Ahogy monoton haladtunk ismét órákon át a már jópárszor bejárt szakaszokon, amelyek semmi-vel se kényelmesebb hajnali fél 5 körül, az jutott eszembe, hogy ha még találunk ma is valamit, akkor jövőre már 3,5 óra is lehet majd a végpont elérése a bivaktól. A Majmok Bolygójában azt morogtam: én holnap kimegyek, erre Lac annyit, hogy akkor mindenki kimegy. Mély ponton voltam. Valahogy hideg is volt. Aztán ahogy jött a reggel 7-8 egyre jobban magamhoz tértem miközben Lacnak segítettém térképezni. Most Kinder és Modor mozgott együtt előttünk. Igyekeztek mindenhova benézni, ahová lehetett. A Majmok Bolygója feletti meander Y-elágazásánál jobbra bereszkedtek és bemásztak, elmondásuk alapján É-ra tart és az ott tapasztaltak alapján halálzónának emlegették (valami időnkénti nagyobb víz ott penge élesre szabta a falakat). A találatunk végén levő ÉNy-DK-i irányú hasadéokban majd lehet egyet felmászni a jövőben (valami beszorult kő fölé, talán ÉNy-ra majd) ill. van egy érdekes hely a végén lent, ahol mintha É-ról csordogálna be a víz.

Amikor este a vázlatos térképrajzot elkészítette Lac beigazolódott a sejtésünk, hogy ez az új hasadék ugyanaz a vetőhasadék, ami az egész Prezt határolja É felől. Az új

végpont nincs túl messze attól a helytől ahol a Prezből levállunk az ET5 fosszilba. Tulajdonképpen az elmúlt években mentünk egy bazi nagy kört majdnem. Ha ott összekötnénk a két pontot a jövőben, jelentősen gyorsulna az eljutás a Majmok Bolygója felé. Elneveztük ÉNy-i átjárónak az új hasadék részt. A Majmok Bolygója feletti Y meander alágazás É-ra tartó ága borítékolhatóan bele futott a vetőbe. Ki kellene deríteni, hogy ez a vető 1. milyen vető (normál vagy feltolódás), 2. kb. melyik irányba mennyit mozdultak a blokkok... (Az a helyzet, hogy az oldott falakon nagyon nehéz megfigyelni bármilyen rétegződést vagy elmozdulási jegyet (vetőkarc, ásványlépcső), ami segíthetne). Azt szeretnénk, hogy a déli blokkban talált fosszilis, relatíve vízszintes járatoknak a folytatását megtalálhassuk a vele szemben levő északi blokkban... és ezzel a lehetőséget északi -eddig térképen üres foltként jelölt- területek meghódítására. El is neveztük az akadályt North Facenek.

Péntek 0:00 kapcsolom az ébresztőt szundira... 0:10 ♪ Kizárom, magam a mából... ♪ Péntekre levezető napot terveztünk be. Mivel nem kellett hajnalban sokadszorra átkúszni a Valérián ismét, szívesebben ébredtem fel én is. Én és Kinder kiszereeltük, megfordítottuk, majd ismét beszereltük a Hullámvasút kötelét; mert a csomók alatt apró tépéseket fedeztünk fel a kézi mászógépeink miatt. Tervbe volt még, hogy pár helyen kézi nittelővel plusz megosztásokat csinálunk a kötélpályákra, hogy azok legyenek kényelmesebbek és még biztonságosabbak a Tihany környékén. Ez a terv ott hiúsult meg, hogy nem találtunk kézi nittfúrót a bivakban, a fúrógép pedig máshol volt. Helyette megpróbáltuk a másnapi kimenetelt elősegíteni legalább azzal, hogy rendet rakunk a bivak körül és leltárt kezdünk el készíteni.

Érdekes módon általában az utolsó előtti napon voltak találatok a Prezben az elmúlt években. Meglepetésünkre nem volt ez idén se másképpen. Lac és Modor azzal a hírrel jöttek vissza dél körül, hogy az ET5 fosszillal párhuzamosan találtak egy kényelmesebben járható másik elég hosszú fosszilt, ami a Prez-ET5 határán levő kis terem környékéről csatlakozik be az ET5 fosszil utolsó harmadába. Ez lett az ET6 fosszil :D . Lőttek is gyorsan egy kb.150m-es poligont. Eredetileg azzal a céllal mentek a Prez- ET5 határához, a kis terembe, hogy abban kicsit felmászva két ablakot /lyukat megnézzenek, mert tavaly víz hangját lehetett fentről olykor hallani. Egy kisebb meander pedig visszajut innen az Erik hídja feletti hasadékba, ez lett az Újhullám.

Éljen a Prez! Éljen a Prez!

Szombat 0:00 ♪ ...ebből a tolakodó, buta világból! ♪

Szokásos reggeli rituálék... kicsit még nehezebb a kizsilipelés az űrszondánkból. Lac és Kinder kicsivel hamarabb indul kifelé... Modorral mi még pár dolgot a bivak körül elrendezünk és indulunk mi is kb. 3 óra körül. Már az első szűkületnél a Tavacska akna tetejénél megmutatja a barlang ki az úr. Második holtpont nálam. Már egy ideje

elindultunk, de még csak az első szűkületen próbálom átrángatni a bageket, és még hol a vége... Közlöm Modorral, hogy most furán fogok viselkedni, ez a hajnali izmozás nem az én stílusom, aztán próbálok csak 1-1 kötélszakaszt legyűrn... Halljuk magunk felett időnként a másik párost, a 100-as aknában (Pozzo della strettoia, az olaszok Keskeny aknának nevezték el) már be is érjük őket. Javul a közérzet is reggel 5-6-ra már. Bármilyen nehéz a bag rajtunk, azt kiálltjuk: Éljen a Prez!, bármilyen szűk átbújni valahol, azt kiálltjuk: Éljen a Prez! adjuk kézről-kézre a bageket a szűkületben, azt kiálltjuk: Éljen a Prez! Utolsó kis emlékeztető pofonjai ezek nekünk az útra, hazulra egy évre a barlangtól. Elteszük és megköszönjük. Éljen a Prez!

8 óra körül van, elég hűvös a felszínen. Pár perc után kicsit dideregve várjuk, hogy menjen már el felőlünk a hegy árnyéka. Pár fotót készítünk. 1-2 sörtől pedig be kell valjam, eléggé mosolygunk. Pakolgatunk, lepihenünk egy órára, aztán elindulunk a Boegan-katlanon át a Gilbertihez.

Az estét a Predil-tónál töltöttük. Előtte persze vettünk olasz kajákat és Grappát a kis esti pihenőnkhez. Amikor már eléggé alpáriak voltunk megjelent egy fiatal modell páros, akik közvetlen közelünkben kezdtek el fotózkodni a teljesen kihalt tó partján. Eléggé szürreális volt. Éjszaka szokatlan volt a csillagos ég alatt aludni.

vasárnap

Hazaérkezés. Következő akció tervének a szövögetése.

Jövőbeli tervek

Frissebb publikálható térkép készítése a következő akcióig. Ennek oroszlán része Lacra hárul sajnos.

A bivakig tartó út még egyszerűbbé átszerelése pár helyen, esetleg szűkületek tágítása egy felszínről naponta be- és kiszálló csapatnak.

A North Face nevű vető-hasadék északi blokkján megtalálni az északi kitörést. Erre lehet egy próbálkozás pl. a jelenlegi végponti vető-hasadék alján É-ről jövő kis csordogáló víz alaposabb megvizsgálása...

Összekötni Erik hídjá környékét a jelenlegi végponttal. Talán az említett mászás majd a beszorult kő fölé közelebb visz minket ehhez majd. Distoval egy 30m-t azért fel tudunk lőni a sötét lyukba...

A Majmok Bolygója feletti meander Y-elágazának jobb oldali ágát (ami É-ra tart) felmérni.

Végül pedig az ET6 fosszil végét, ahol az ET5 fosszilba fut bele közlekedhetőbé tenni pár órás munkával (ásni, bontani).

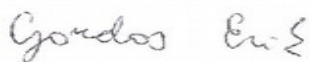
Köszönetnyilvánítás

Köszönjük az otthon maradt családtagjainknak és barátainknak a türelmet és biztatást!

Személy szerint már sok napot lent töltöttem a Modorral és a Laccal a föld alatt, de köszönöm nekik is a sok évnyi oktatást, amit kaptam tőlük! Jó volt veled Kinder együtt kutatni, örülök hogy eljöttél velünk!

Gordos Erik

Budapest, 2020.03.03.

A handwritten signature in dark ink, reading "Gordos Erik". The script is cursive and somewhat stylized.

Gordos Erik
A Papp Ferenc Barlangkutató Egyesület elnöke